

28. april 2026

Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industris bemærkninger til Digitaliseringsstyrelsens rapport 'Investment perspectives in the Danish telecommunications industry'¹

Digitaliseringsstyrelsen offentliggjorde den 16. marts 2026 en ny rapport om investeringer i telebranchen, som er udarbejdet af Deloitte for styrelsen. Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri har udarbejdet nærværende hørings svar til rapporten.

Opsummering af hovedpointer

Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri peger særligt på, at rapporten:

- udelukkende tager udgangspunkt i, at der er tre fysiske mobilnet, men ikke i tilstrækkelig grad afspejler de danske markedsforhold med fire mobiloperatører,
- bruger dette fejlagtige udgangspunkt til at konkludere bredt for hele telemarkedet, og dermed også i forhold til fastnet,
- undervurderer omfanget af fremtidige investeringsbehov og betydningen af nye sikkerhedskrav,
- at de observerede afkastmål ses som samspillet mellem den lange investeringshorisont og et konkurrenceudsat marked fremfor svækkede underliggende forhold i branchen, hvilket Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri finder, er en kraftig negligning af et reelt problem,
- antager, at periodens manglende kapitaloverskud vil blive udjævnet af en højere fremtidig indtjening, hvilket i rapporten ikke er underbygget og derfor forbliver spekulativt,
- forbigår, at branchen ikke kan leve med en egenkapitalforrentning, som over en længere periode ikke ligger rimeligt over markedsrenten,
- bærer præg af ønsketænkning med en fejlagtig antagelse om, at investeringerne følger en stabil eller tilbagevendende cyklisk lovmæssighed, fremfor at branchen generelt er præget af lave afkast, stigende gæld og faldende omsætning.
- udlægger de økonomiske og regulatoriske udfordringer, som sektoren står overfor på en måde, der ikke afspejler de reelle forhold på markedet,
- i sin danske sammenfatning fejloversætter 'modest' til 'moderat', hvilket er stærkt misvisende ift. telebranchens finansielle performance.

1. Indledning

Digitaliseringsstyrelsen offentliggjorde den 16. marts 2026 en ny rapport om investeringer i telebranchen, som er udarbejdet af Deloitte for styrelsen. Rapporten blev samme dag omtalt i Berlingske, som havde fået rapporten tilsendt forud for offentliggørelsen.

Digitaliseringsstyrelsen har i processen med udarbejdelse af rapporten inddraget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i en redaktionel gennemgang og bearbejdning af rapportens analyser og konklusioner. Indsigt i materialet og processen viser, at rapporten fra Deloitte har været forelagt i to versioner til kommentering hos myndighederne, inden den endelige version er blevet offentliggjort.

---

¹ <https://digst.dk/media/bh2hqxnu/investment-perspectives-in-the-danish-telecommunications-industry-deloitte-2026.pdf>

Teleselskaberne har sammen med en række organisationer på teleområdet været inddraget indledningsvist ved besvarelse af spørgeskemaer samt deltagelse i interviews og rundbordsmøde. Digitaliseringsstyrelsen har dog ikke givet hverken teleselskaber eller organisationer mulighed for at kommentere på udkast til rapporten. Det havde efter Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industris opfattelse været en hensigtsmæssig fremgangsmåde, idet man derved kunne have nået at justere nogle af de punkter, der fremstår fejlagtige og unuancerede, og som kunne have styrket rapportens anvendelighed for den fremadrettede tilrettelæggelse af dansk telepolitik. 2

Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industris gennemgang af rapporten viser, at analysen indeholder en række relevante observationer om branchens udvikling og økonomiske udfordringer. Samtidig vurderes det, at rapportens analytiske grundlag på en række centrale punkter bærer præg af den fraværende høring af sektoren, hvilket gør rapporten uegnet som beslutningsgrundlag for det videre politiske arbejde.

På den baggrund er det Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industris vurdering, at rapportens konklusioner bør læses med betydelig varsomhed.

Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri tillader sig på den baggrund at fremsende sine bemærkninger til rapporten og skal opfordre Digitaliseringsstyrelsen til at få udarbejdet en endelig version af rapporten, hvor disse forhold inddrages.

2. Konkrete bemærkninger til rapporten

2.1 Kommissoriets fejlantagelse vedrørende danske markedsforhold

I rapporten foretages en vurdering af, hvilke konsekvenser det vil have på markedet at reducere antallet af mobiloperatører fra tre til to.

Det forholder sig imidlertid ikke sådan på det danske mobilmarked, at der i dag kun er tre mobiloperatører – der er tre fysiske mobilnet, men fire mobiloperatører.

Denne fejlantagelse om det danske marked fremgår også af det udarbejdede kommissorium for rapporten, som særligt fremhæver relevansen af mobilfusioner, der går fra tre til to aktører.

Som det også anføres i rapporten, har Danmark fire mobiloperatører, mens der er tre radionetværksoperatører, idet Telenor og Norlys driver det fælles radionet TN-Network. Det er internationalt en forholdsvis unik markedskonstellation, der vanskeliggør en analyse på baggrund af erfaringer fra andre lande, som Danmark typisk sammenlignes med.

Det betyder i praksis, at analysen ikke er dækkende for de danske mobiloperatørers reelle markeds-, omkostnings- og investeringsforhold, og allerede af denne grund er rapportens konklusioner om de mulige effekter af en konsolidering på det danske telemarked ikke retvisende.

Trods besparelser ved at drive et fælles radionet, har de to ejerselskaber af det fælles radionetværk fortsat en række væsentlige selvstændige omkostninger til fx at bygge og drive corenet og it-systemer, udvikle produkter, betjene kunder, investere i sikkerhed m.m. I forhold til det eksisterende fælles netselskab bør analysen ligeledes tage højde for betydningen for markedet af de konkurrenceretlige tilfald, der var en forudsætning for godkendelsen af det fælles netselskab, herunder forpligtelse for de to ejere vedr. engrossalg. Markeds- og omkostningsstrukturen er altså defineret ved, at Danmark har fire mobiloperatører.

Rapporten bruger desuden dette fejlagtige udgangspunkt på mobilområdet til at konkludere bredt for hele det danske telemarked, og dermed også i forhold til fastnet. Det svækker yderligere rapportens konklusioner i forhold den mulige effekt af konsolidering.

2.2. Markedet skal vurderes i en ny sikkerheds- og samfundsmæssig virkelighed

Telebranchen opererer i dag i en geopolitisk mere usikker virkelighed, hvor der stilles stigende krav ³ til samfundets modstandskraft og til erhvervslivets bidrag til sikkerhed og beredskab.

Det gælder i høj grad telebranchen, der med sin kritiske infrastruktur spiller en helt central rolle for samfundets funktionsevne – især i krisesituationer. Branchen ønsker fortsat at påtage sig et betydeligt ansvar for at styrke sikkerheden og robustheden i Danmarks digitale infrastruktur.

Det afspejles også i de politiske krav til telebranchen, herunder det nye totalberedskab², hvor der blandt andet lægges op til investeringer i øget nødstrømskapacitet for at sikre stabil drift under kriser. Der er tale om nødvendige tiltag, men også om tiltag med væsentlige omkostninger. Dette bør inddrages i en opdateret version af rapporten.

På den baggrund forekommer rapporten ikke fuldt konsistent i sin behandling af sikkerhed og robusthed. På den ene side fremhæves sikkerhed, robusthed og netværksopgraderinger som de største og mest vedvarende investeringsdrivere frem mod 2040. På den anden side nedtones de direkte regulatoriske og økonomiske konsekvenser af disse krav flere steder til at være relativt begrænsede.

Efter Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industris vurdering efterlader dette et spænd i analysen, som burde være belyst nærmere. Hvis sikkerhed og robusthed reelt forventes at være blandt de største og mest vedvarende og ikke-valgfrie investeringsdrivere, bør deres betydning for sektorens samlede investerings- og finansieringsvilkår indgå mere centralt i vurderingen af rapportens konklusioner.

2.3 Rapportens fremskrivning af det fremtidige investeringsniveau er ikke tilstrækkeligt underbygget

Rapporten dokumenterer, at der er investeret massivt i fiber og 5G, og illustrerer den historiske cykliske udvikling i investeringsniveauet, der har været særlig høj ved introduktion og udrulning af nye teknologier.

Konkret peger rapporten på, at sektorens indtjening før renter og skatter (EBIT) er faldet fra 7,2 pct. i 2021 til 6,1 pct. i 2024, hvilket er en væsentligt lavere indtjening end i de andre skandinaviske lande og det øvrige Europa.

Teleinvesteringerne er i samme periode faldet, hvilket letter presset på selskabernes evne til at betale renter på deres gæld. Men med lav indtjening står selskaberne med svækkede muligheder for at dække omkostninger og tiltrække ekstern finansiering, analyserer rapporten. Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri vil hertil bemærke, at der ingen tegn ses på forbedringer i branchens indtjening, selv om vi nu er fem år fra toppen af de cykliske investeringer i 2021.

En central udfordring er i den forbindelse, at rapporten i betydeligt omfang synes at bygge på en implicit antagelse om, at fremtidens investeringsbehov i store træk også kan forstås ud fra historiske investeringsmønstre. Det gælder blandt andet, når de nuværende lave investeringer i høj grad forklares som udtryk for en 'normal' investeringscyklus efter fiber- og 5G-udrulning.

Efter Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industris opfattelse forekommer dette udgangspunkt ikke tilstrækkeligt underbygget. At Danmark har haft investeringsmæssige toppunkter omkring 2008 og igen omkring 2021, udgør i sig selv ikke dokumentation for en stabil eller tilbagevendende cyklisk lovmæssighed, særligt når rapporten samtidig anerkender, at cyklernes varighed ikke er konstante.

Rapporten introducerer BAU-scenariet, der er et basis-scenarium for 'normal udvikling' (kap. 4.4. side 47-51). Derudover beskriver rapporten fint telebranchens mange nye og skærpede krav til infrastrukturen, der udgør scenarier med AI-forårsagede systemopgraderinger, behov for øget kapacitet og

---

² [Ministeriet for Samfundssikkerhed og Beredskab](#)

datatrafik og nye krav til sikkerhed og robusthed. Samt et scenarium D, hvor branchen finansielt ikke kan løfte investeringsbyrden, så der sker en crowding out af investeringer.

4

Rapporten vælger derefter at fremskrive behovet for investering ved en sammenvægtning af disse scenarier i stedet for at akkumulere de mange samtidige krav. Resultatet bliver, at den samlede investeringsbyrde akkumuleret bliver stort set den samme som BAU-scenariet – og derved negligerer rapporten reelt det vedvarende økonomiske pres fra de mange nye krav til fremtidige investeringsbehov.

Det virker kontraintuitivt, at rapporten vægter scenarie C højest, men derefter ikke tillægger sikkerhed og robusthed en reel økonomisk betydning:

- Rapporten mener, at omkostningsdrevne meromkostninger fra regulering (fx NIS, CER) er vanskelige at vurdere og kvantificerer alligevel disse til at udgøre maksimalt 2 pct. af de samlede investeringer (side 38).
- Akkumuleret fremskriver rapporten det totale investeringsbehov til 155 mia. DKK for den 15-årige periode 2026-2040, hvilket er maksimalt 10 mia. DKK (eller +7 pct.) mere end BAU-scenariet. Denne meromkostning skal imødekomme samtlige nye krav til sikkerhed, styrket robusthed, fysisk afsikring, nødstrøm, AI-forårsagede opgraderinger og undervisning, nye krav til øget datatrafik og udskiftning af udstyr for at imødekomme nye CO₂-krav i de kommende 15 år.

Afsnittet om fremskrivning ville have stået mere overbevisende med dokumentation for, hvorfor disse forskellige scenarier kan vægtes. Investeringer i sikkerhed og robusthed betyder ikke, at branchen kan undgå at investere i AI-opgraderinger eller reduktion af branchens CO₂-udledning.

Derudover gennemfører rapporten ikke en grundig værdiansættelse af de specifikke investeringstiltag, der ligger i de nævnte scenarier. Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri kan derfor ikke genkende antagelsen om, at merprisen maksimalt vil udgøre 7 pct. af det samlede investeringsniveau for perioden 2026-2040.

2.4 Rapporten dokumenterer et pres på branchens økonomi, men konklusioner om lønsomhed understøttes ikke af de finansielle nøgletal

Rapporten dokumenterer, at telebranchen er en kapital-intensiv branche med et højt investeringsniveau, der historisk har udviklet sig i cykler, som peaker omkring introduktion og udrulning af nye teknologier som fx fiber og 5G.

Derudover vælger rapporten overraskende at konkludere, at *“operating margins remain relatively healthy (26% EBITDA)”* (side 20), og at afkastgraden forklares af den lange investeringshorisont og et konkurrenceudsat marked fremfor svækkede underliggende forhold i branchen.

Rapportens konklusioner understøttes imidlertid ikke af de økonomiske nøgletal, som præsenteres i rapporten.

Deloitte anfører således selv, at rapportens formål er at vurdere lønsomhed, finansieringskapacitet og de rammevilkår, der former de langsigtede investeringsincitament. Men rapporten formår reelt ikke at teste den centrale økonomiske hypotese: Er indtjeningen og kapitalstrukturen i Danmark tilstrækkelige til at understøtte kommende investeringer? Rapporten konstaterer lave afkast og høj gearing, men forholder sig ikke til, hvilke niveauer af afkast, gældsætning og rentedækning der er forenelige med fortsatte investeringer (i en kommercielt drevet sektor).

Nedenfor gennemgås en række eksempler.

Lønsomhed: Afkast og indtjening

Rapporten konkluderer, at *“the sector remains solid EBITDA margins, reflecting stable operating performance”* (side 26) og henviser gennem rapporten ret konsekvent til EBITDA margin. I økonomisk analyse

er det imidlertid ikke retvisende at bruge EBITDA til at vurdere kapitaltunge industriers lønsomhed, da disse netop er kendetegnet ved meget høje afskrivninger på kapitalapparatet.

5

Digitaliseringsstyrelsen årlige telestatistik bruger da også EBIT, og i perioden 2019-2023, var telebranchens EBIT-margin 6,4 pct., hvilket vanskeligt kan karakteriseres som værende en solid eller stabil indtjening.

I en analyse af telebranchens fremtidige investeringsbehov er det vigtigt at oplyse bundlinjemargin eller NOPAT, der viser den reelle indtjening. Eftersom telebranchen både er kapitalintensiv og har høj gæld, har branchen således både høje afskrivninger og renteudgifter til gæld. Det er problematisk, at rapporten kun oplyser den høje EBITDA-margin, hvilket giver et misvisende indtryk af branchens sundhedstilstand.

Rapporten anfører som nævnt, at der på telemarkedet er et moderat afkast. Men en egenkapitalforrentning (ROE) på 3,1 pct., en afkastgrad (ROA) på 1,4 pct. og et afkast på investeret kapital (ROCE) på 2 pct. i perioden 2019-2023 er faktisk meget lave afkastgrader, og det peger ikke på en sektor med stærk økonomisk robusthed, men derimod på en sektor med begrænset evne til at bære yderligere investeringskrav uden forbedrede rammevilkår. De lave afkastgrader er svære at forene med stærke investeringsincitament i en sektor, der er præget af meget store investeringer, lang tilbagebetalingstid, regulatorisk eksponering og usikkerhed samt stigende krav til sikkerhed og robusthed. En egenkapitalforrentning skal være en del højere end markedsrenten for at løbe risikoen ved en investering – og rapporten nævner som en bemærkning til graf 21 (side 27), at den gennemsnitlige danske ROE er 16,6 pct.

Sammenholdes ROA og ROE med øvrige industrier (graf 20 og 21 på side 27), ses da også, at telebranchen ligger nederst sammenlignet med stort set alle andre danske brancher. I graf 21 vælges EBITDA på den vandrette akse, hvilket er misvisende, fordi EBITDA er meningsforstyrende til at sammenligne strukturelt forskellige industrier, da kapitaltunge industrier ser økonomisk sundere ud, end de reelt er.

Det er også værd at bemærke, at ECB's centrale renter aktuelt ligger omkring 2,0–2,15 pct. Når afkastet i sektoren dermed ligger omkring eller under det risikofrie niveau, er der kun et meget lille rum til at dække den risiko, der følger med langsigtede investeringer i kritisk digital infrastruktur. Det gør det svært at se, hvordan et så lavt afkast over tid skal kunne understøtte tilstrækkelige investeringer i kapacitet og robusthed.

Det er også væsentligt, fordi både Draghi-rapporten og Europa-Kommissionens White Paper peger på, at europæiske teleselskabers afkast i de senere år har ligget under deres kapitalomkostninger. På den baggrund forekommer det ikke tilstrækkeligt underbygget, når rapporten samtidig lægger til grund, at operatørernes finansielle position næppe vil være en reel begrænsning for fremtidige investeringer. Tværtimod peger rapportens egne tal på, at afkastniveauet bør spille en langt større rolle i vurderingen af sektorens fremtidige investeringskapacitet.

Rapporten konkluderer: *“Overall, the evidence indicates that return outcomes are best interpreted as a function of structural and cyclical factors inherent to network industries operating in competitive markets, rather than as indicators of persistent financial stress.”* (side 25).

Her forbigår rapporten, at telemarkedet ikke kun er konkurrencepræget, men også underlagt en regulering, der fastlægger engrospriserne. Ydermere skriver rapporten på side 26: *“Additionally, this recent time period reflects a phase of aggressive investment and capital allocation. During such operations earnings and capital margins can be dampened.”* Dette udsagn underminerer rapportens teori om en cyklisk udvikling for investeringer, hvor investeringerne burde falde og give branchen et økonomisk åndehul til at konsolidere sig.

Desuden søger rapporten at sammenligne afkast på tværs af brancher i Danmark uden at korrigere for den sektorspecifikke risiko. Det er ikke meningsfuldt at sammenligne teleindustriens afkastningsgrad

og egenkapitalforrentning med tilsvarende for fx konsulentbranchen samt olie- og gasindustrien uden, at der tages højde for de markedsmæssige risici (systematisk risici), som kendetegner disse 6 sektorer. Konsulentbranchen er ikke forbundet med samme risiko som telebranchen, og olie- og gasindustrien er omend endnu mere risikobetonet. Øget risiko betyder per definition, at en sektor skal præstere et højere afkast for at kompensere.

Det er Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industris klare vurdering, at den økonomiske analyse bør justeres og styrkes med afsæt i de finansielle nøgletal, der viser en dansk telebranche præget af lave afkast, stigende gæld og faldende omsætning.

Internationalt benchmark

Den danske telebranche klarer sig dårligst på alle tænkelige økonomiske parametre for indtjening og afkastgrader i den internationale benchmark på side 29.

Alligevel konkluderer rapporten: *”Denmark exhibits some of the lowest consumer prices for mobile and fixed services among Scandinavia as well as in Europe, when adjusted for differences in purchasing power between countries (cf. Figure 25, Figure 26). Danish operators also benefit from limited scale due to a small market size (cf. 3.3.1). In contrast, operators in larger European markets and North America benefit from a combination of larger operating scale and higher achievable price levels (cf. Figure 25 and Figure 26). These structural differences contribute to persistently stronger return metrics outside Denmark”* (side 28).

Denne formulering er misvisende, da en mere korrekt konklusion ville være, at Danmark performer dårligst i en økonomisk benchmark netop på grund af sin begrænsede skala og lave forbrugerpriser. Denne kombination er netop en vigtig strukturel årsag til, at de danske televirksomheder leverer ringere afkast end tilsvarende virksomheder i de fleste andre verdensregioner. Dette fremgår tilsammen tydeligt af figur 23-26 i rapporten, som dokumenterer, at danske televirksomheder i international sammenhæng har lave forbrugerpriser, lave marginer og dermed lavere afkast end internationale peers. Dette indebærer, at den danske telesektor i et internationalt perspektiv er mindre attraktiv set i et investeringsmæssigt perspektiv. Dermed fremstår de konkrete investeringer i sektorens infrastruktur og assets også mindre attraktiv set i forhold til tilsvarende investeringer i andre lande, hvilket sætter spørgsmålstegn ved det danske investeringsklima og de rammevilkår, som sektoren i Danmark er underlagt.

En central udfordring i rapporten er således, at den anerkender, at Danmark er et lille marked med begrænsede skalafordele, men ikke analyserer systematisk, hvordan denne sub-skala påvirker enhedsøkonomi, kapitalomkostning og evnen til at sprede stigende faste investeringer i sikkerhed, robusthed og modernisering af nettene.

Gæld og gearing i telebranchen

Rapporten skriver om telebranchen i den danske sammenfatning på side 4: *”Historien viser, at perioder med intensiv implementering af nye teknologier typisk efterfølges af faser med konsolidering og optimering, før næste teknologi- og opgraderingscyklus begynder”*. Dette harmonerer ikke med graf 27, der viser en øget gæld og ikke en økonomisk konsolidering i perioden. Samtidig konstaterer rapporten, at gearingen ikke er steget i branchen på trods af, at net-debt-to-EBITDA ratio de facto er steget 44 pct. (begge udsagn fremgår af kap. 3.2.3, side 30). Selve tallet for gearing (debt/equity) oplyses ikke, og dette gør det vanskeligere at vurdere tyngden af gælden.

Danmark har den højeste debt-to-EBITDA ratio i forhold alle øvrige regioner i den internationale benchmark i graf 28 - og den mindste skalafordel af alle markeder, hvilket gør høj gæld mere problematisk.

Rapporten nævner dog nogle risici ved at have høj gæld/gearing, men konkluderer overraskende, at det ikke nødvendigvis er et problem, da branchen ikke er på toppen af sin investeringscykel, og at renten er faldet. Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri mener ikke, at der er grundlag for denne

konklusion, idet den historiske udvikling ikke beviser den kommende udvikling – og fordi en net-debt-to-EBITDA på 7 er bekymrende højt, selv for en kapitaltung sektor.

7

Hertil kommer, at rapportens vurdering af finansieringskapaciteten i høj grad hviler på regnskabsmæssige nøgletal og en forenklet scenariemodel. Rapporten lægger navnlig vægt på rentedækning og net debt-to-EBITDA og anfører, at operatørerne fortsat forventes at kunne absorbere de kommende investeringer. Rapporten analyserer imidlertid ikke mere konkret, om branchens løbende pengestrømme efter renter og nødvendige reinvesteringer reelt er tilstrækkelige til at bære de kommende investeringer uden yderligere balancebelastning. Der mangler således en egentlig analyse af frie pengestrømme, refinansieringsbehov og følsomhed over for fx renteutvikling, prisniveauer og andre centrale forudsætninger.

Rapporten konkluderer også, at compliance og regulering ikke har en strukturel betydning – og kun udgør max 1 pct. af de samlede investeringer – uden at konklusionen bakkes op med fakta. Rapporten anfører selv, at de finansielle konsekvenser er vanskelige at vurdere præcist, og at estimaterne er behæftet med betydelig usikkerhed. Rapporten bygger her alene på en overordnet vurdering af implementeringsomkostninger og ikke på en bredere analyse af reguleringens betydning for investeringsrisiko, timing, fleksibilitet og muligheden for at genvinde investeringer under de gældende markedsvilkår.

Teleindustrien, Dansk Erhverv og Dansk Industri bemærker desuden, at rapportens konklusioner fremstår væsentligt mere entydige, end analysen giver grundlag for. Særligt når det gælder ændringer i markedets struktur, efterlader sammenfatningen indtryk af, at der er ét klart svar. Ved læsning af rapporten i sin helhed, fremgår det imidlertid, at konsekvenserne kan være sammensatte og afhænge af, hvilke hensyn der lægges vægt på, herunder investeringer, priser og kvaliteten af nettene. Det taler for større forsigtighed i de samlede konklusioner.

2.5 Der er behov for bedre rammevilkår for fortsatte investeringer

Endelig bemærkes det, at rapportens mere afdæmpede konklusioner om det fremtidige investeringsbehov forekommer at ligge i nogen afstand fra den bredere europæiske analyse- og policydebat. En række nyere analyser³ peger på, at behovet for investeringer i digital infrastruktur forventes at være betydeligt i de kommende årtier, drevet af blandt andet stigende datatrafik, AI-anvendelser, cloud-tjenester, 5G/6G, øgede krav til sikkerhed og robusthed. Det understreger behovet for, at konklusioner om et alene moderat fremtidigt investeringsbehov behandles med en vis varsomhed.

Jakob Willer
Direktør
Teleindustrien

Poul Noer
Fagchef for digital infrastruktur
Dansk Erhverv

Laila Kelp
Chefkonsulent
DI Digital

---

³ [The Draghi report on EU competitiveness; Infrastructure for a Competitive Europe | BCG](#)